

CABINET DE AVOCAT „BABIAS ROMEO DANIEL”

București, Splaiul Unirii nr. 10, Bl. B5, Sc. 2, Ap. 27

Tel: 0727804334; 0744362992

Fix/Fax : 0312009300

www.avocati.info.ro

Catre,

Casa de Asigurari de Sanatate a Municipiului Bucuresti

DOMNULE PRESEDINTE

Subsemnata, Berendei Oana-Maria, cu domiciliul in Calea Vacaresti NR. 322, BL. 3E, et.8, ap. 33, sector 4, Bucuresti, si domiciliu procedural ales la Cab. Av. Babiaș Romeo Daniel, in București sector 4, Splaiul Unirii nr. 10, Bl. B5, sc.2, et.2 ap.27 formulez prezenta:

RECLAMATIE

Impotriva, Spitalului Bagdasar Arseni cu sediul in Sos. Berceni, nr. 12, sector 4, a conducerii acestuia si impotriva cadrelor medicale care, in perioada 20.09.2010 - 29.09.2010, a efectuat analize si ulterior interventia chirurgicala pentru craniostenoză metopica asupra fetitei mele, Berendei Bianca-Alexandra, decedata la data de 29.09.2010, sub aspectul neglijentiei in serviciul pre si post operator, neimplicare in acordarea primului ajutor si neacordarea lui corespunzator, lipsa de medicamente pentru urgente, incapacitatea de organizare a personalului si a spitalului, sterilizare neadecvata a necesarului medical, conditiile impropri de spitalizare.

Motive:

In data de 20.09.2010 m-am prezentat la spitalul Bagdasar, unde urma a se efectua analize medicale in vederea operarii fetitei mele, Berendei Bianca-Alexandra, in varsta de 6 luni, pentru craniostenoză metopica - mi s-a indicat ca perioada de operare a fetitei trebuie sa fie pana la varsta de 7 luni maxim.

Initial am fost anuntata ca urma sa ma internez in data de 20.09.2010 cu fetita, in sa ulterior mi s-a comunicat ca nu o sa mai fiu internata in acea zi, pentru ca trebuia sa facem o serie de analize in urma carora urmand a se decide data internarii. Am primit astfel trimiteri catre ORL, oflamologie si radiologie in spital, precum si indicatii pentru efectuarea computerului tomograf in afara spitalului pe care le-am achitat din bani personali. O doamna asistenta a venit si i-a luat Biancai sange in cabinetul domnului doctor curant Iliescu pentru analize si am plecat ulterior catre celelalte cabinete cu indicatia ca dupa ce primim rezultatele sa ne ducem pe sectie sa vorbim cu domnul doctor curant si sa stabileasca data de internare.

Am facut toate consultatiile, inclusiv computerul tomograf. La tomograf nu am primit rezultatul imediat, trebuia sa asteptam in jur de o ora, timp in care am fost pe sectie cu fata pentru a-i da domnului doctor rezultate obtinute pana atunci. Domnul doctor Iliescu nu a vrut sa se uite pe ele, a zis ca astepta sa iau si tomograful pentru a avea tot setul de analize cerut. Am asteptat rezultatul de la tomograf dupa care am revenit si i-am dat analizele. Fara a se uita pe ele, mi-a spus sa venim miercuri dimineata pentru internare pentru ca in acel moment nu erau paturi libere.

Miercuri, 22.09.2010, am fost internate pe sectia de neurochirurgie 1, salonul 108 cu specificarea ca in ziua urmatoare- joi, se va efectua operatia. In cursul zilei de miercuri l-am intrebat personal pe domnul doctor curant Iliescu daca este nevoie de medicamente pentru operatie si mi s-a spus ca nu este nevoie decat de surgifix, restul avand in farmacia spitalului.

Dupa vizita de joi dimineata (23.09.2010), mi-a spus ca nu o va opera in cursul zilei respective, urmand ca interventia sa aiba loc in ziua urmatoare (vineri – 24.09.2010) specificandu-mi sa nu ii dau sa manance. Vineri, dupa vizita de dimineata, mi-a spus ca nu o poate opera nici in acea zi, si ca cel mai bine ar fi sa ne ducem acasa peste weekend, sa revenim luni, mai ales ca in salon erau **copii bolnavi si ca in sala de operatie au ceva probleme - infectii si ca trebuie sterilizata sala.**

Am solicitat bilet de invoire sau un alt act doveditor ca plecăm din spital, lucru pe care nu l-am primit mentionandu-se ca nu este nevoie.

Luni, 27.09.2010 ne-am intors in spital, unde nici macar nu am avut pat pana in jurul orei 14.00. Totodata, am fost anuntata sa nu ii dau mancare fetei marti dimineata, pentru ca urma sa o operam. Marti, 28.09.2010, la ora 9 am plecat cu Bianca catre sala de operatie si in jur de ora 9.30 am parasit sala, pentru ca doctorul anestezist Gheorghita sa o pregateasca pentru operatie.

In sala de operatie am observat lucruri carora nu le-am dat atunci importanta: era ingrozitor de frig, chiar asistentele mi-au spus sa nu dezbrac copilul de hainute. Doctorul anestezist Gheorghita a venit in sala, a adus dosarul fetei si a inceput sa se uite pe analize si m-a pus sa scriu pe o foaie ca sunt de acord cu anestezia si ca am luat la cunostinta de riscurile ei, cu toate ca nu mi s-au spus aceste riscuri. L-am vazut un pic abatut si l-am intrebat daca totul este ok...nu a zis nimic si am insistat, domnule doctor, totul va fi ok, nu?! Mi-a zis da, asa trebuie sa gandim. (Dupa deces ne-a chemat in birou si ne-a zis ca avea un presentiment vis-a-vis de operatie, de ce nu l-am intrebat nimic...dar il intrebam...)

Tot in sala de operatie am observat ca o asistenta a adus o oala mare rosie cu capac pe care scria "sterilizate" pe care a pus-o pe un resou cu un singur picior, iar sub el a bagat o caramida.

Am plecat din sala cand au inceput sa o intubeze, spunandu-mi ca o pregatesc pentru operatie.

In timpul operatiei domnul doctor Gheorghita, anestezistul, a iesit din operatie de 2 ori, prima data spunandu-ne ca este nevoie de sange pentru a salva pacientul si a doua oara pentru a ne cere Perfalgan si Novocalmin. Pentru ca nu le-am avut, a trebuit sa ma duc sa le iau.. cu toate ca imi spusese ca nu este nevoie sa am medicamente de nicio natura pentru interventie. La ora 14.50 Bianca insotita de domnul doctor Gheorghita si o asistenta a iesit din blocul operator pentru a merge la terapie intensiva pentru urmatoarele 2 ore, pentru ca li s-a parut ca s-a trezit un pic mai greu din anestezie. Am insistat sa raman cu Bianca la terapie intensiva macar peste noapte si astfel am reusit sa ramanem acolo sub observatie. Domnul doctor Gheorghita a venit de mai multe ori sa o vada, dand indicatii sa i se recolteze sange pentru analize, analize care a spus ca erau bune. La vizita de seara a venit si domnul doctor Rizea, secund la operatie, care s-a uitat la Bianca. I-am spus ca mi se pare ca in dren este mult sange (mi s-a explicat dupa operatie ca tot sangele ei era in jur de 640ml, drenul era improvizat dintr-o sticla goala de zer fiziologic de 500ml care era aproape jumate plina), dar a zis ca este ok. L-am rugat de asemenea sa ii schimbe surgifixul, pentru ca nu ii statea pe cap si ramanea cu operatia descoperita. In plus pansamnetul era plin de sange..a zis ca o lasa asa peste noapte si in ziua urmatoare il va schimba. I l-a schimbat dupa ce am ajuns pe sectie si i-a scos drenul.

Dimineata, dupa vizita medicala, am fost trimise in salon pentru ca Bianca se simtea aparent bine, mancuse peste noapte, incercase sa se ridice, si-a scos singura drenul gastric si se juca. Inainte sa vina brancardierul, Bianca a vomitat, am atras atentia asistentei si mi s-a spus ca nu este nicio problema. Am intrebat daca este nevoie sa iau eu fisa Biancai pentru a sti ce tratamnet sa-i faca in salon in continuare si mi s-a spus ca o vor trimite ele pe sectie. Astfel, am plecat la salon. In salon i s-a scos drenul si i s-a schimbat pansamentul. Apoi a

mancat si s-a culcat. Cand s-a trezit, a inceput sa planga si am chemat asistenta salonului pentru a-i face un calmant, crezand ca o doare, ei nedandu-se niciun calmant sau antibiotic de la 00.00. Cand a venit m-a intrebat daca am novocalmin si i-am administrat unul. A avut scaun imediat si a dat afara novocalminul. Am chemat-o din nou pe asistenta, spunandu-i ca l-a scos si ca incepe sa aiba stari de moleseala. Mi-a cerut nurofen, i l-am administrat, a pus-o la oxigen si mi-a zis s-o las linistita ca isi va reveni, cu toate ca ea dadea semne de lesin, avea o transpiratie rece si era foarte palida, ca este vorba de o lipotimie – daca era vorba de lipotimie, de ce nu i s-a aplicat tratamentul corespunzator si nu s-a cautat cauza care a declansat aceasta asa zisa lipotimie?! Dupa ce aceasta a plecat, Bianca a vomitat si am anuntat din nou asistenta care mi-a spus sa-i administrez alt novocalmin, fara sa vina sa se mai uite la ea. La aproximativ 10 minute au venit doctorii la vizita si domnul doctor Iliescu a remarcat starea ei, spunand ca ceva nu este in regula. De atunci ne-am plimbat efectiv intre sectia de neurochirurgie, tomograf, sectia de neurochirurgie si terapie intensiva. Initial s-a cerut un tomograf, in urma caruia a spus ca Bianca este in regula, cu toate ca ea oscila intre stari de lesin si stari de constienta. Inainte de a pleca nu au gasit pompa de oxigen pentru a-i administra oxigen pe drum, dupa un timp au gasit-o dar am plecat fara ea. Pe drumul inapoi spre salon l-am intrebat pe domnul doctor Rizea, care a fost secund la operatie si care ne-a insotit catre salon, despre ce stari de convulsie este vorba (medicii mentionau aceste stari inainte de a pleca catre tomograf) si mi-a spus ca este vorba de convulsii epileptice, dar ca totul este sub control. Ma trimiteau sa cumpar Desitin de la farmacie, pentru ca ei nu aveau, pentru a o calma. Am avut unul in salon si i l-au administrat. Cand am ajuns in salon au observat ca serul fiziologic care era pus la perfuzie nu curge corect, ca are bule de aer si ca de aceea nu ajunge la ea calmantul administrat anterior. I se administrase deja 250ml ser fiziologic, iar asistenta spunea ca era deja doza pentru o zi intreaga. I-au administrat intravenos o cantitate de calmant care a fost considerata ca fiind ramasa neadministrata prin perfuzie. Atunci domnul doctor Iliescu a venit vorbind la telefon cu cineva caruia ii dadea explicatii despre greutatea si starea fetitei mele. Bianca a inceput sa se inclestete, buzele sa se invineteasca si atunci au luat-o in brate si au fugit cu ea catre terapie intensiva, care se afla la o distanta foarte mare de salonul in care eram internate. Intrase deja in stop respirator si in loc sa se incerce o resuscitare prin respiratie gura la gura, am strabatut un drum de 4-6 minute, timp in care oricum creierul sufera leziuni iremediabile. **Cand am ajuns la terapie intensiva cu Bianca mi-au comunicat ca este in stop respirator.** Au incercat sa o resusciteze, dar nu au reusit. Nu gaseau padelele, nu stiau unde sunt. Resuscitarea manuala s-a facut **cu toata mana, presiunea exercitata fiind foarte mare. Au pus un regitru sub ea dupa mai bine de 15 minute de resuscitare manuala, iar padelele au inceput sa le caute dupa mai bine de 30 minute...oricum nu stiau unde sunt..** **In jur orei 14, pe 29.09.2010 au declarat decesul.**

Ulterior am aflat, in urma autopsiei, impusa prin lege, ca Bianca a decedat din cauza unei pneumonii interstiiale cu pleurezie parapneumonica, care nu a fost descoperita de catre echipa de medici inainte si/sau dupa operatie.

Consider ca spitalul, echipa de medici si echipa de asistente se face vinovata de decesul Biancai, intrucat nu imi pot explica cum acestia au efectuat o operatie atat de complexa pe baza unor investigatii si analize incomplete, efectuate cu mai mult de o saptamana inainte de data interventiei chirurgicale. Mi se pare inadmisibil faptul ca spitalul nu detinea medicamentele necesare pentru o astfel de operatie, programata anterior. Totodata, neresuscitarea la timp, distantele mari intre salonul in care am fost internata, tomograf si salonul de terapie intensiva au facut sa se piarda minute pretioase in care poate s-ar fi putut salva viata Biancai.

Mentionez ca numele asistentelor din sectia de neurochirurgie I – care s-au ocupat de fiica mea Bianca, nu imi este cunoscut, deoarece acestea nu poartau ecosoane si nu s-au

recomandat niciodata. Stiu doar din discutile avute intre dansule in acele momente ca se strigau „Mihaela” si „doamna Lulu”. Le consider vinovate deoarece de cand am venit cu fata pe sectie in dimineata zilei de 29.09.2010

- nu au trecut niciodata sa vada in ce stare este
- cand i s-a facut rau Biancai au tratat starile ei cu lipsa de interes, au catalogat ca fiind lipotimie, dar nu au incercat sa afle si cauza care a dus la acest diagnostic sau sa cheme un doctor sa o vada
- in loc sa resusciteze copilul au fugit cu el in brate la sectia de terapie intensiva
- i-au administrat ser fiziologic in 4 ore cat trebuia administrat in 12 ore -chiar ele i-au spus doctorului cand le-a dat indicatiile acesta sa ii puna in ser calmant
- nu au verificat daca serul curge corect sau cateterul este desfundat – au observat cand Biancai i s-a facut rau ca serul si calmantele nu pot ajunge la ea pentru ca existau foarte multe bule de aer pe fir si cateterul cu doua iesiri era infundat. In loc sa o supravegheze cand le-am chemat, m-au lasat cu ea si au plecat dupa ce mi-a pus-o 2 minute la oxigen, cu toate ca Bianca era in continuare palida, avea transpiratie rece si stari de lesin
- nu stiau unde este pompa manuala de ventilatie, iar cand au gasit-o au plecat fara ea.

Mentionez ca am cerut copii dupa actele medicale intraspitalicesti spitalului si nu mi-au fost date pana in acest moment. Deasemenea, nu mi-au fost restituite nici analizele efectuate din banii proprii pe care le-am dat personalului medical inainte de operatie, cu toate ca le-am cerut.

Mentionez ca dupa deces am dorit o discutie cu domnul doctor Ciurea, seful de sectie, care mi-a spus „Uitati-va in ochii mei, eu la 3 minute de cand am vazut ca copilului dumneavoastra i s-a facut rau, am parasit spitalul”. Din aceasi dorinta de a afla ce s-a intamplat, am discutat si cu managerul spitalului, domnul doctor Gorgan, care mi-a spus ca cel mai bine era daca copilul meu se nastea sanatos...

Solicit investigarea si tragerea la raspundere a celor care se fac vinovati de producerea decesului copilului meu.

Solicit reevaluarea spitalului din urmatoarele motive:

- mi-a fost cerut sa achizitionez medicamente cand copilul era in stare de urgenta, nu le-au avut pentru administrare
- examenul tomograf nu mi s-a dat sa-l fac in spital, cu toate ca facea parte din analizele necesare preoperator si exista tomograf in spital in stare buna de functionare
- paturile nu sunt corespunzatoare varstei copiilor, la sugari sunt oferite paturi fara suport pe parti, iar la vizitele medicale mamele, in calitate de ingrijitor li se cere sa paraseasca saloanele fara copii si sa-i lase in paturi nesupravegheati, multe paturi fiind libere pe ambele parti, astfel existand pericolul ca unii copii sa cada din pat
- la revenirea din permisia acordata de doctorii – fara bilet de invoire – pacientul internat este obligat sa stea in salon fara pat si sa astepte cu copilul in brate si cu bagaje eliberarea unui pat
- nu exista camere pentru pansamente si tratamente curente, acestea se efectueaza in saloanele unde sunt internati pacientii, in paturile care sunt libere, pe lenjerii care nici nu au fost schimbate anterior sau in cabinetul asistentelor pe o canapea unde doamnele asistente stau cu fundul in restul timpului
- curetenia in saloane este facuta doar inainte de vizita doctorilor si atunci mai intai se analizeaza vizual de catre personal daca pare curat si daca chiar este nevoie. Sunt zile in care nu se matura, zile in care doar se matura, fara a se spala pe jos

- necesarul pentru interventii in situatii de urgenta si sustinerea functiilor vitale nu este la indemana personalului, nici macar nu se stie unde este pus, se pierde timp vital cu cautarea lui si dupa gasirea lui nu se utilizeaza
- nu exista medicamente pentru situatii de urgenta, parintii sau insotitorii copiilor sunt trimisi sa cumpere de la farmacii
- resuscitarea nu se incepe imediat dupa intrarea in stop respirator, se prefera ducerea pacientilor in brate pana la terapie intensiva, astfel pierdandu-se minute pretioase
- paturile-carucior pe care sunt transportati pacientii sunt foarte vechi, prezentand urme de rugina
- evaluarea pacientilor se face evaziv, se analizeaza doar partea care a fost supusa operatiei, nu se analizeaza pacientul per total
- personal medical fumează în incinta spitalului, chiar la capatul unui salon de copii sugari
- nu exista sistem de sterilizare propriu pentru biberoane si lenjerie, bucatarie de lapte specializata pentru nou nascuti
- pacientii, indiferent de varsta, dupa operatii sunt dusi direct in saloanele din sectie, prin holuri pline cu baterii
- asistentele nu trec sa ia nici macar temperatura pacientilor dupa interventii
- asistentele trebuiesc rugate chiar si de cateva ori sa vina sa se uite la pacientii
- distanta dintre saloane si sectia de terapie intensiva este foarte mare, drumul fiind anevois, compus numai din holuri pe care se desfasoara lucrari de modernizare
- grupurile sanitare nu sunt dotate cu apa calda, igienizarea lor se face defectos, sacii de gunoi nu sunt dusi chiar daca sunt plini
- cum este posibil ca intr-o sala de operatii sterilizarea sa se faca in oale pentru mancare, puse pe resou?
- cazurile de infectii pe sectia de neurochirurgie I nu sunt rare in acest spital, existand precedente. Un caz similar este Orlando Stanculescu Cristian, care a decedat la varsta de 9 ani, in urma unei interventii de hidrocefalee. Din pacate nu este singurul caz, pot veni si cu alte exemple...

Anexez cf. Medical constatator al decesului, a certificatului de deces si a cartii de identitate.

Semnatura